

La fàbrica de colors

EL CONTE I LES CANÇONS

1. LA FÀBRICA DE COLORS

LA LLIMONA TOTA GROGA, VERDA ÉS LA CARXOFA,
LA CARBASSA DE TARONJA I EL TOMÀQUET VERMELL.

CADASCÚ TAL COM ÉS!

APA I ANEM-HI TOTS A LA FÀBRICA DE COLORS;
SOM-HI QUE ET PINTAREM COM TU VOLS. **(2 vegades)**

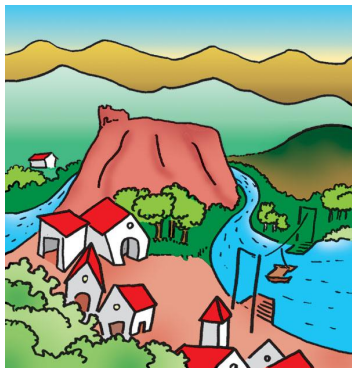
TROBARÀS MIL COLORS!

BEN MORADA LA VIOLETA, EL CEL BLAU, LA NIT NEGRA,
BLANCA NATA, GRISA PEDRA, I DE ROSA EL PORQUET.

CADASCÚ TAL COM ÉS!

APA I ANEM-HI TOTS A LA FÀBRICA DE COLORS;
SOM-HI QUE ET PINTAREM COM TU VOLS. **(2 vegades)**

TROBARÀS MIL COLORS!

Ara és molt fàcil distingir les coses.

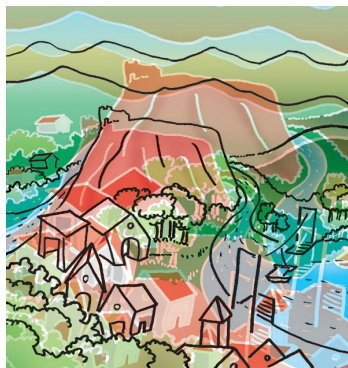
Els arbres són verds, el cel és blau,
aquell vestit vermell,
i les taronges... taronja.

Però no sempre ha sigut així, no...

Hi va haver un temps en què els colors
i les coses anaven cadascú pel seu
compte.

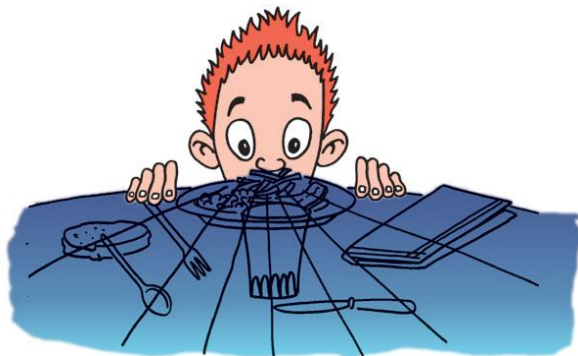
A vegades els arbres eren verds, sí,
però també eren lila o de molts colors
alhora.

El verd de l'arbre podia saltar fins a la
casa del costat i el vermell de la teulada
anar a parar al bell mig d'una muntanya.

Els plats, els gots, els coberts, el menjar i les estovalles
podien quedar tots del mateix color...

Imagina't quin embolic!

2. EL MÓN AL REVÉS

SI ÉS VERMELL EL MAR I ÉS GROC EL CEL,
SI EL CAVALL ÉS BLAU I EL GALL ÉS TRANSPARENT:
QUIQUIRIQUÍ QUIRIQUIQUIQUÍ!

ÉS UN EMBOLIC, EL MÓN AL REVÉS,
I NINGÚ NO S'ACLAREIX.

SI EL FOC ÉS TOT BLANC I ÉS NEGRE EL GEL,
SI EL GOS ÉS MORAT I EL GAT DE COLOR VERD:
MÈU, MEMEMÈU, MEMEMÈU, MÈU, MÈU!

ÉS UN EMBOLIC, EL MÓN AL REVÉS,
I NINGÚ NO S'ACLAREIX.

Això era perquè els colors vivien en un bosc:
El Bosc dels Colors, li deien les coses.

Des d'allí tots s'anaven escampant arreu del món,
esquitxant per aquí i per allà.

I n'estaven molt orgullosos de la seva obra.

Tot sovint se sentien frases com ara:
"Has vist quin marró més fort?", "Mira quin fúcsia!",
"Això sí que és un senyor blau"... i tots,
vinga a presumir de les seves pintures.

3. EL BOSC DELS COLORS

ESQUITXEN TOTS ELS RACONS.

S'ESCAMPEN ARREU DEL MÓN. **(2 vegades)**

ENS PINTEN, ENS RUIXEN,
ENS REGUEN, ENS MULLEN,
A LA BABALÀ!

ESQUITXEN TOTS ELS RACONS.

S'ESCAMPEN ARREU DEL MÓN. **(2 vegades)**

ENS PINTEN, ENS RUIXEN,
ENS REGUEN, ENS MULLEN,
A LA BABALÀ!

DINS D'UN BOSC VIUEN ELS COLORS
DES D'ON SURTEN DISPARATS,
VAN PINTANT DE BLAU, VERD O GROC,
ELS ÉS BEN IGUAL.

ESQUITXEN TOTS ELS RACONS.

S'ESCAMPEN ARREU DEL MÓN. **(2 vegades)**

ENS PINTEN, ENS RUIXEN,
ENS REGUEN, ENS MULLEN,
A LA BABALÀ!

AIXÒ TANT SE VAL! **(3 vegades)**

Però les coses, així, no s'aclarien:

-On és la nevera? deia l'enciam.

-Però tu abans no eres roig?
preguntava la sorra al mar.

M'han pres els pollets! -feia la gallina
tota espantada en no veure els seus
Fillets, que aquell dia havien quedat
sense pintar i eren transparents.

Total, que totes les coses del món van
anar a queixar-se al Bosc dels Colors,
i els colors, decidits a què la seva feina
fos apreciada per tothom, les van
escoltar amb molta atenció i van decidir
ajuntar-se per tal de trobar una solució.

El que els colors no sabien, i tu pots comprovar, és que si barreges
tots els colors et surt una gran foscor, gairebé negra!

-Oh! Què fosc, tot és negre! -va dir algun dels colors, però no
sabem quin.

-Què bé, tots iguals, així no hi haurà queixes! -va dir algun altre.

I tots els colors van quedar d'acord. Es barrejarien cada dia ben
barrejats i ho pintarien tot de negre!

4. FOSC!

FOSC! BEN FOSC!
BEN NEGRE ES TORNA TOT
QUAN ES BARREGEN ELS COLORS:
UN MÓN PLE DE FOSCOR
ON NO HI ARRIBA EL SOL. **(2 vegades)**
MESCLA, BARREJA,
QUE TOT ES TORNI NEGRE. **(2 vegades)**

MESCLA, BARREJA,
NO ET FACI CAP PENA,
TOTS SEREM IGUALS,
D'UN SOL COLOR!

FOSC! BEN FOSC!
BEN NEGRE ES TORNA TOT
QUAN ES BARREGEN ELS COLORS:
UN MÓN PLE DE FOSCOR
ON NO HI ARRIBA EL SOL.

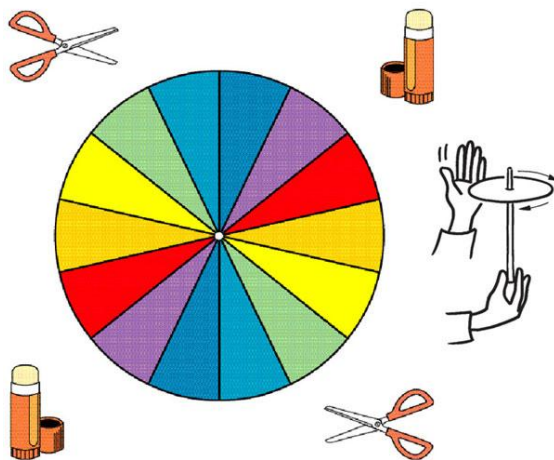
FOSC! BEN FOSC!
BEN NEGRE! BEN FOSC!

Però les coses es van tornar a queixar:

-És que, així, no ens hi veiem gens! -van cridar totes les coses alhora (i el món va tremolar una mica de tan soroll que feien).

Els colors, entestats a trobar una resposta que agradés a tothom, van començar a donar-hi voltes i més voltes. I vinga a donar-hi voltes... I, ve't aquí una altra cosa que pots comprovar:

quan tots els colors, l'un darrere l'altre, donen voltes molt de pressa, es veu tot esblanqueït.

"Oh, quina lluum!"

"Ara sí que s'hi veu claaar!"

deien els colors
sense parar de voltar.

5. GIRA

SI GIREM AMB ELS COLORS
FAREM FORA LA FOSCOR:
ÉS EL BLANC MERAVELLÓS
QUE IL·LUMINA PODERÓS!

GIRA, GIRA SENS PARAR
I NO DEIXIS DE CANTAR,
GIRA, GIRA SENS PARAR
I NO DEIXIS DE CANTAR
MAI.

Repetir-ho tot 3 vegades. A la 3a no dir "MAI" i seguir:

GIRA, GIRA SENS PARAR
I NO DEIXIS DE CANTAR,
GIRA, GIRA SENS PARAR
I NO DEIXIS DE CANTAR
MAI.

LLUM!

Com pots veure, els colors eren uns artistes molt creguts i sempre estaven satisfets amb el que feien, però les coses no ho veien tan clar:

"Ara el que passa és que no ens veu ningú!"...

"Hi ha massa llum!"... "M'enlluerno!" anaven dient.

Els colors ja no sabien què fer i van proposar a les coses que es reunissin amb ells en una gran assemblea de totes les coses i tots els colors, on cadascú hi diria la seva i, a veure què en sortia!

La veritat és que es van sentir moltes ximpleries i bajanades fins que, de sobte, el senyor Roig, sense solta ni volta, va fer un esternut tan gran, tan gran, que tots els altres colors es van ben remullar.

I com van quedar?...

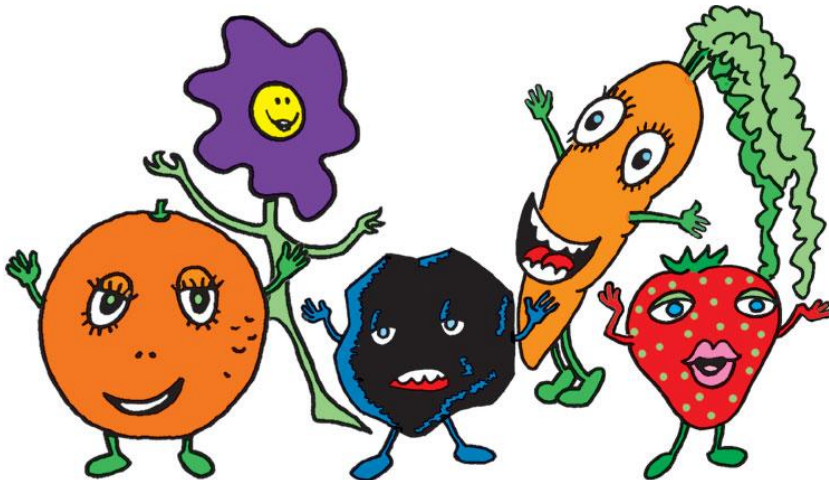
Barreja primer el vermell amb el groc i després amb el blau i te'n faràs una idea...

La taronja, en veure com va quedar el pobre Groc, va exclamar entre rialles:

-Ai, mira, quina patxoca! Si aquest és el color que a mi més m'agrada! Ha, ha!

-Doncs a mi m'agrada molt com ha quedat el senyor Blau. A partir d'ara em pintareu sempre així! -va dir la presumida de la violeta.

-A mi, ja m'estava bé com abans: Ben negre! Vull ser sempre ben Negre!-va dir el carbó.

En sentir això, el cel, tot potent, va deixar anar un tro i va esbatarar:

-Si aquests trien, jo em demano tots els blaus i ja em faré jo les barreges que em convinguin.

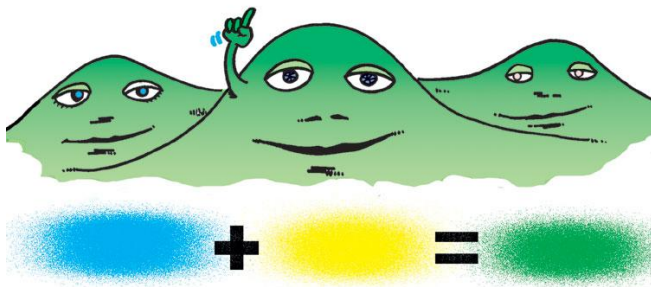
-Jo m'agafo un groc ben groc i lluent... Ah! I una mica de vermell per quan me'n vagi a dormir! -va deixar anar el sol donant-se-les de geni.

-Si tothom tria, jo vull ésser tota vermella amb uns piquets verdosets-
Es va afegir la maduixa, tota cofoia ella.

-I jo, blanca pura! -van dir la neu i la nata, ambdues alhora.

-Jo com la taronja! -va xisclar la pastanaga.

La muntanya també va dir la seva, va escollir el blau del cel i el groc del sol per fer-se un vestit tot verd. Això també pots comprovar-ho tu: Barreja blau i groc i a veure si té raó la muntanya!

De seguida es va muntar un gran guirigall.

Totes les coses anaven triant colors per posar-se. Algunes, com les fulles d'alguns arbres, fins i tot volien colors diferents per a cada estació de l'any.

Sort que algú, com l'aire i els vidres,
van passar de tot i no van voler
cap color.

Però, de totes formes, la cridòria
era eixordadora.

6. QUIN GUIRIGALL! (com un cànon)

1. LA MADUIXETA VOL VERMELL

I LA NEU CRIDA "BLANC!",

LILA LA VIOLETA.

QUIN GUIRIGALL!

2. EL SOL VA REBUSCANT

UN BON GROC.

QUIN GUIRIGALL!

3. PER LA MUNTANYA UN VESTIT VERD

I TOTS ELS BLAUS DEMANA EL CEL.

QUINA CRIDÒRIA,

QUIN GUIRIGALL!

(repetir-ho diverses vegades)

Tots junts: JA NO ES POT AGUANTAR

SI TOTS DIEU CRIDANT

DE QUIN COLOR VOLEU ANAR.

QUIN GUIRIGALL!

Finalment, el senyor Roig, que se sentia culpable de tot l'enrenou, va alçar la veu fins a tal punt que es va posar encara més vermell:

-PROU! La solució és prou clara!
El que heu de fer les coses és una llista del color que vol cada una i nosaltres ja ens organitzarem.

...I així, d'aquesta manera, va acabar naixent la Fàbrica de Colors!

O sigui que, ja saps: si algun dia vols canviar el color de la motxilla o trobes que el cel no és prou clar, truca a la Fàbrica de Colors. Ells t'ho solucionaran amb dos cops de brotxa...

7. LA FÀBRICA DE COLORS (represa)

LA LLIMONA TOTA GROGA, VERDA ÉS LA CARXOFA,
LA CARBASSA DE TARONJA I EL TOMÀQUET VERMELL.

CADASCÚ TAL COM ÉS!

APA I ANEM-HI TOTS A LA FÀBRICA DE COLORS;
SOM-HI QUE ET PINTAREM COM TU VOLS. **(2 vegades)**

TROBARÀS MIL COLORS!

BEN MORADA LA VIOLETA, EL CEL BLAU, LA NIT NEGRA,
BLANCA NATA, GRISA PEDRA, I DE ROSA EL PORQUET.

CADASCÚ TAL COM ÉS!

APA I ANEM-HI TOTS A LA FÀBRICA DE COLORS;
SOM-HI QUE ET PINTAREM COM TU VOLS. **(2 vegades)**

TROBARÀS MIL COLORS!

VERD, BLAU, GRIS, GROC,
OMPLIREM EL MÓN DE MIL COLORS!

APA I ANEM-HI TOTS! **(5 vegades)**

APA I ANEM-HI TOTS A LA FÀBRICA DE COLORS;
SOM-HI QUE ET PINTAREM COM TU VOLS. **(2 vegades)**

TROBARÀS MIL COLORS, MIL COLORS!